

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **Mgr. I. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Veveří 7, 602 00 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 9. 2016, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 29. 7. 2016, č. j. byl odňat žalobci ode dne 8. 9. 2016 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky doručené žalované dne 16. 8. 2016, o nichž žalovaná rozhodla dne 27. 9. 2016, č. j., toto rozhodnutí je předmětem soudního přezku.

Žalobou ze dne 5. 12. 2016 doručenou zdejšímu soudu dne 7. 12. 2016 nesouhlasil žalobce s rozhodnutím, které dle jeho názoru bylo vydáno na základě neúplně zjištěného skutkového stavu věci, nebyly dostatečně zjištěny jeho zdravotní potíže. Přes všechny obtíže, které popsal, se snaží o co největší soběstačnost a uplatnění v profesním životě, je vděčný za vstřícnost a podmínky, které mu poskytuje zaměstnavatel. Je však zesílen obavou vyplývající z faktu, že po uplynutí doby určité (zástup za mateřskou dovolenou), na kterou má sjednán pracovní poměr, nebude schopen podobného uplatnění. Konstatoval dále, že velmi nepřesvědčivě na něho působí dlouhodobé postupné přehodnocování jeho zdravotního stavu. Nesouhlasil-li se závěry posudku, na jehož základě bylo rozhodnutí vydání, pak z toho důvodu, že posudek ČSSZ – pracoviště Brno ze dne 20. 9. 2016 nezohlednil ani skutečnost, že nároky jeho zaměstnavatele zohledňují omezení jeho pracovního nasazení úměrně poklesu jeho pracovní schopnosti v míře odpovídající invaliditě I. stupně, ani nezohlednil přítěžující zdravotní potíže působící kumulativně s hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které ve vzájemné souvislosti zvyšují míru poklesu jeho pracovní schopnosti. Naopak neodůvodněně v posudku Městské správy sociálního zabezpečení Brno ze dne 13. 7. 2016 byla snížena hodnota poklesu jeho pracovní schopnosti o 10 %. Byl toho názoru, že v jeho případě se jedná o trvalou invaliditu I. stupně s poklesem pracovní schopnosti v míře více než 35 %. Navrhl proto, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve věci podala písemné vyjádření dne 15. 2. 2017, kde poukázala na právní režim a kritéria při hodnocení nároku na přiznání invalidity. Dále uvedla, že v projednávaném případě byl vypracován posudek lékařem žalované, který splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a který se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Za takto zjištěného skutkového stavu proto trval na zamítnutí žaloby.

Soud v předmětné věci nařídil jednání dne 30. 6. 2017. Žalobce se k jednání nedostavil, ačkoliv byl řádně předvolán, jak vyplývá z připojené doručenky (adresát nebyl v místě bydliště zastižen, písemnost mu byla vložena do domovní schránky dne 22. 6. 2017). Soud jednal v jeho nepřítomnosti.

Zástupce žalované setrval na písemném stanovisku ze dne 13. 2. 2017 a v souladu s posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 7. 6. 2017 navrhl zamítnutí žaloby.

Soud měl k dispozici posudkovou dokumentaci Městské správy sociálního zabezpečení Brno (dále též „MSSZ“), z níž zjistil, že v rámci kontrolní lékařské prohlídky byl vypracován posudek lékařkou MSSZ Brno dne 13. 7. 2016. Žalobce byl účasten jednání. Lékařka vycházela ze zdravotní anamnézy, ze zdravotní dokumentace, sice lékařské zprávy praktické lékařky MUDr. D. Š. ze dne 20. 6. 2016 a lékařských nálezů z oboru neurochirurgie, alergologie a interny. Sumarizovala zdravotní potíže, jimiž posuzovaný trpí a tyto vyhodnotila tak, že zdravotní stav vysokoškolsky vzdělaného muže je sice dlouhodobě nepříznivý, ale

dlouhodobě stabilizovaný, na zdravotní stav je posuzovaný pracovně adaptován. Vzhledem k neurologickému nálezu z Fakultní nemocnice u svaté Anny MUDr. J. S., Ph.D. ze dne 5. 8. 2015 bylo konstatováno, že došlo ke stabilizaci stavu dlouhodobě, jmenovaný více jak rok je pracovně zapojen v plném pracovním úvazku s využitím dosaženého vzdělání a předchozích zkušeností, vykazuje pouze občasné a krátkodobé úseky, kdy je vystavena pracovní neschopnost. Sumarizováním tohoto stavu pak doznala, že pokles pracovní schopnosti již neodpovídá žádnému stupni invalidity. Rozhodující zdravotní postižení bylo podřazeno pod kapitolu VI, položka 1 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Vzhledem k nepodstatnému vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné schopnosti se podle § 4 odst. 1 citované vyhlášky snížila tato hodnota o 10 % a činí 30 %. Posudkový závěr zněl, že není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“). Nejde již o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Posudek byl posléze podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 29. 7. 2016.

V rámci námitkového řízení přezkoumala žalovaná napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám, žalobce dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 20. 9. 2016. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové i zdravotní dokumentace i k námitkám žalobce, k nimž žádnou novou lékařskou zprávu nepřipojil, bylo konstatováno, že mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Posuzovaný se dne 7. 2. 2008 podrobil operačnímu řešení – endoskopické cystocysternoanastomoze, dále je léčen na alergologii s diagnózami lehké perzistující astma bronchiální, které je pod kontrolou, pilovou alergickou rýmou a akutní atopickou konjunktivitidu. Dále je v evidenci na kardiologii, dle doložené prohlídky ze dne 7. 5. 2015 bylo zjištěno, že se jedná o esenciální hypertenzi korigovanou monoterapií a sinusovou tachykardií pravděpodobně stresovou. Po prostudování doložené dokumentace a vlastním zjištěním při jednání lékař doznal, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který jen minimálně omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Esenciální hypertenze bez orgánového postižení kompenzovaná léčbou odpovídá položce arteriální hypertenze minimální postižení – žádné objektivně prokazatelné, orgánové, morfologické či funkční změny bez dopadu na celkovou výkonnost a schopnost vykonávat denní aktivity. Astma bronchiální je lehkého charakteru, pod kontrolou na léčbě. Ostatní alergické projevy, tj. rýma a akutní konjunktivitida nemají podstatnější dlouhodobý dopad na pracovní schopnost posuzovaného. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl určen stav po drenážní operaci v. s. arachnoidální cysty mozku. Tento stav není více než 8 let od operace, je již dlouhodobě dobře stabilizovaný. Stav nelze funkčně srovnat s položkou cévní onemocnění mozku – středně těžké funkční postižení, jak je stav opakovaně od roku 2010 srovnáván. Naopak stav lze funkčně srovnat s položkou cévní onemocnění mozku – minimální funkční postižení s nevýznamným oslabením funkce s jemnou ztrátou specifických dovedností a zachovanou schopností vykonávat denní aktivity s určenou mírou poklesu pracovní schopnosti 10 %. Z dostatečně doložené dokumentace tak nevyplývá, že ve zdravotním stavu by došlo k posudkově významné progresi zdravotního stavu od posledního posouzení dne 10. 7. 2013. Stav je dlouhodobě stacionární bez

výraznějšího funkčního deficitu. Rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu VI, položka 1 písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 10 %. Za tohoto stavu pak posudkový závěr zněl, že žalobce není invalidní.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 7. 6. 2017. Posudková komise za účasti odborné lékařky z oboru neurologie hodnotila zdravotní stav žalobce bez jeho účasti, kterou omluvil, a to na základě podkladové a zdravotní dokumentace uvedené v posudku, který byl účastníkům doručen. Poté na základě komplexního posudkového zhodnocení konstatovala posudková komise, že mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, veškeré dostupné lékařské nálezy neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí. Zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá progresa zdravotního stavu, naopak tento je dlouhodobě stacionární. Byť žalobce v námitkách polemizuje s hodnocením poklesu pracovní schopnosti či zvýšení nebo snížení pracovního hodnocení, posudková komise zdůraznila, že k posuzování poklesu pracovní schopnosti je výlučně kompetentní pouze posudkový lékař. Potvrzení starosti Městské části Brno-Chrlice, kde posuzovaný pracuje o vytvoření pracovních podmínek na úřadě – pružně přizpůsobená pracovní doba, možnost čerpání náhradního volna v případě potřeby, atd. svědčí pro vhodné pracovní zařazení. Nejedná se o zcela mimořádné podmínky. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo vyhodnoceno zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položka 1 písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platném ode dne 1. 1. 2010. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena ve výši 10 %. Posudková komise hodnotila zdravotní stav odlišně od lékaře Městské správy sociálního zabezpečení, protože u žalobce se nejedná o středně těžké funkční postižení, ani není přítomno lehké funkční postižení – lehké motorické, sensorické a kognitivní dysfunkce. Hodnocení lékařem Městské správy sociálního zabezpečení bylo označeno jako nadhodnocené. Na základě uvedeného tak posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zdp.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [ust. § 39 odst. 2 písm. a), pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %].

Podle ust. § 39 odst. 2 citovaného zákona jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla:

- a) nejméně o 35 % avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Podle ust. § 39 odst. 6 citovaného zákona za stabilizovaný zdravotní stav (odst. 4 písm. b) se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovním omezením.

V projednávané věci bylo třeba nejprve zjistit, zda žalobce ke dni přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 27. 9. 2016, splňoval podmínky ust. § 39 odst. 1, 2 zdp či nikoliv. Bylo tedy nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 35 %, 50 % či 70 %.

V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobým nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise MPSV jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených ustanovením § 77 odst. 2 s.ř.s. Při tom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti, bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí, spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobce zdejšímu soudu vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací bylo postižení nervové soustavy – cévní postižení mozku, které bylo hodnoceno podle kapitoly VI, položka 1 písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s minimálním funkčním postižením. Uvedené onemocnění bylo v posudku ČSSZ pracoviště Brno i posudku PK MPSV ČR hodnoceno shodně, v obou případech také byla konstatována stabilizace zdravotního stavu. Posudková komise MPSV ČR Brno zdůraznila, že se nejedná o středně těžké funkční postižení s tím, že hodnocení učiněné lékařem MSSZ Brno dne 13. 7. 2016 bylo nadhodnocené.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že **žaloba není důvodná**. Soud zhodnotil vypracovaný posudek PK MPSV ČR v Brně jako objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Jestliže zdravotní stav žalobce i přesto, že je třeba pozitivně přihlídnout k jeho snaze o pracovní aktivitu i vstřícnost a podmínky, které mu poskytl zaměstnavatel, je hodnocen jako stabilizovaný, pak tato skutečnost je odpovídající § 39 odst. 6 zdp, dle kterého „za stabilizovaný zdravotní stav se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovním omezením.“ Soud oceňuje snahu žalobce o aktivní návrat do pracovního života, postupné zvyšování pracovní zátěže, avšak potíže, které z jeho zdravotního stavu vyplývají, nejsou-li objektivizovány z hlediska medicínského, nemohou být zhodnoceny, neboť objektivní nálezy nekoreluje u posuzovaného s klinickými projevy, resp. se subjektivně udávanými obtížemi. Proti těmto závěrům, z nichž posudková komise MPSV ČR v Brně vycházela a jejíž obraz bezrozporně doplňují i výsledky odborných vyšetření žalobce, nepřináší krom subjektivního vnímání potíží žalobcem žádných uchopitelných námitek. Za daného stavu má soud proto za to, že PK MPSV ČR v Brně se dostatečně vyjádřila k časovému průběhu charakteru a rozsahu změn postižení žalobce, celkovému omezení jeho zdravotního stavu, projevy onemocnění. Na základě shora uvedeného proto soud uzavírá, že žalobní námitky nebyly shledány důvodnými, proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žaloba byla zamítnuta.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 30. června 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová